

פרשת בשלח תשע"ח – מה הקשר בין שירת הים לתחיית המתים?

1. **שירת הים**: אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה'. **סנהדרין צא,ב**: אז ישיר משה – ישיר' לא נאמר אלא 'ישיר', **מכאן לתחיית המתים מן התורה** ... נאמר: 'וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב ... וגם הקימותי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען' – 'לכם' לא נאמר אלא 'להם', **מכאן לתחיית המתים מן התורה**. [עוד] נאמר: 'ונתתם ממנו את תרומת ה' **לאהרן הכהן** וכי אהרן לעולם קיים? והלא לא נכנס לארץ ישראל שנותנים לו תרומה? אלא מלמד שעתיד לחיות וישראל נותנים לו תרומה, **מכאן לתחיית המתים מן התורה**. **רמב"ם עיקרי האמונה**: העיקר הי"ג: שתהיה תחיית המתים בעת שיעלה רצון לפני ה'.

אבן עזרא טו,א: אז ישיר – משפט לשון הקודש לומר לשון עתיד תחת **עבר** [לתאר את העבר בלשון עתיד] כמו 'אז יבנה שלמה', 'אז ידבר יהושע', 'אז יבדיל משה'.

דרך מצוותיך מצות ציצית: ולכאורה אינו מובן: איך יהיה התענוג לנשמה כשהיא בגוף, יותר מעולה ונכבד מן התענוג לנפש המופשטת מן החומר, שהרי מעלת הרוחניות יותר שלם כנודע?

2. **מצווה ועושה בתשמיט**: הרה"ק מהר"א מבעלזא אחרי שניצול מגיא ההריגה, התורה הראשונה שאמר בשבת שירה הייתה: איתא במדרש 'אז ישיר משה' **מכאן לתחיית המתים מן התורה**. היה קשה לדרשן כיצד היו מסוגלים לומר שירה ולהתנחם לאחר שמתו להם כל כך הרבה קרובי משפחה, כמו שאמרו חז"ל כי רק חמישית מישראל יצאו ממצרים? אלא התנחמו והתעודדו שעתידים המתים לחיות ואז יפגשו שוב את קרוביהם שמתו, ועל תחיית המתים התחזקו לומר שירה. וזהו שאמרו חז"ל: 'מכאן' - ממה שראינו שאמרו שירה – לתחיית המתים מן התורה'.

הרבי מליובאוויטש, יג תשרי תשכח: מר אריאל שרון, שלום וברכה, הצטערתי רבות על דבר האבדה הגדולה בהילקח בנו הרך ... אמנם נקודת נחמה אפילו באסון גדול כזה, מתבטאת בנוסח המסורתי 'המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים'. בהתבוננות ראשונה תמוה הקישור בין שני העניינים [האבל האישי עם האבל על ירושלים]? אלא עיקר הנחמה היא אשר כמו שבועדאי יבנה ה' חרבות ציון וירושלים ... כך הוא ללא ספק בנוגע לאבל היחיד, יקיים ה' דברו והקיצו ורננו שוכני עפר, ותגדל השמחה, שמחה אמתית בהיפגשם כולם יחד בעת תחיית המתים.

3. **הקדמת הרמב"ם לפרק חלק**: תחיית המתים היא יסוד מיסודות תורת משה ... אבל היא **לצדיקים** [בלבד] ... ודע כי [אחר כך] האדם **ימות בהכרח** ויפרד למה שהורכב ממנו. **הלכות תשובה ט,ב**: וסוף כל השכר כולו והטובה האחרונה שאין לה הפסק הוא **חיי העולם הבא**.

רמב"ן שער הגמול: אחרי כן יבואו ימי המשיח והוא מכלל **העולם הזה**, ובסופם יהא הדין ותחיית המתים שהוא השכר הכולל **הגוף והנפש** ... יתבאר שעולם הבא אינו **עולם הנשמות** אלא **עולם נברא** קיים שיימצאו בו **אנשי התחייה**. **דרך מצוותיך מצות ציצית**: הרמב"ן חלק על הרמב"ם בראיות ברורות כמו שאמרו חז"ל (סנהדרין צב) צדיקים **אינם חוזרים לעפרן**, ופירושו דתחיית המתים הוא **התכלית האחרון** ... והגן עדן שהוא תענוג הנפשות והשכלים ... אינו רק מקום **לפי שעה**, להנפש מעת פרידתה מן הגוף עד זמן התחייה.

4. **מורה לדור נבוך ב/153**: הפסל, אפילו יותר מאשר הצייר, נוטל חתיכה חסרת צורה של חומר גס, אבן, עץ או מתכת ונותן לה צורה ורעיון ששייך כל כולו לתחום הרוחני ובכך מחזיר חיות לתוך דבר שהיה לפני כן רק גוש חומר. כך על ידי קיום הרצון האלוקי ועיצוב החיים בהתאם, מתעלה האדם מעבר לפער שבין הבורא והנברא ומתאחד אתו ומרומם את העולם הגשמי בתוכו הוא חי.

אגרות קודש הרבי מלובאוויטש ב/סז-סט: טעם הבריאה בכלל ובריאת האדם בפרט היא מפני שנתאוה הקב"ה שתהיה לו דירה בתחתונים, היינו שהיש והחומר יהיו בבחינת ביטול, שעייז שורה ומתגלה בהם אור ה' אין סוף ... וזהו שהתורה והמצוות ניתנו למטה בדברים גשמיים ... כדי שיהפכו היש ויעשוהו כלי לאלוקות ... והנה כללות הבריאה הולכת ומתבררת [בהדרגה] והשלימות תהיה בעולם התחייה שיעביר את רוח הטומאה מן הארץ ... כי ה' ישחט ליצר הרע ... ואז יתקבל שכר זה למטה נשמה בגוף דווקא, תכלית ושלמות בריאת העולם הזה שלכך נברא מתחילתו.